

ข้อตกลงที่สูงส่งของร่างกาย จิตใจ ทรัพย์สินสมบัติ และความสัมพันธ์

วันนี้ พ่อ มหาสมุทรแห่งสมบัติทั้งหมดและพ่อคำเพชรพลอยกำลังยิ้มเมื่อเห็นลูกๆของท่านทั้งหมด ท่านกำลังเห็นว่าใครเป็นลูกนักธุรกิจของพ่อซึ่งเป็นพ่อคำเพชรที่มีสมบัติที่มีค่าทั้งหมดและพวกเขาได้ทำข้อตกลงกับใคร ใบหน้าของผู้ที่เสนอข้อตกลงกับพระเจ้าและผู้ที่ทำข้อตกลงกับพระเจ้านั้นไร้เดียงสามาก แต่พวกเขาก็ได้ทำข้อตกลงที่ยิ่งใหญ่เช่นนี้! ดวงวิญญาณเหล่านี้คือนักธุรกิจผู้ที่ทำข้อตกลงที่ยิ่งใหญ่เช่นนี้ ผู้คนในโลกไม่สามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้ ผู้คนในโลกคิดว่าดวงวิญญาณเหล่านี้สิ้นหวัง ยากจนมากและเป็นไปไม่ได้สำหรับพวกเขา พวกเขาไม่สนใจคนเหล่านี้โดยคิดว่า “กุมาริและแม่เหล่านี้จะประกาศสิทธิในการบรรลุผลของพระเจ้าได้อย่างไร?” อย่างไรก็ตามพ่อได้ทำให้แม่และกุมาริเหล่านี้มีบุคลิกภาพที่สูงส่งที่ทำข้อตกลงที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเหนือข้อตกลงใดๆ โหแห่งความรู้ได้ถูกวางไว้กับแม่และกุมาริเป็นอันดับแรก ท่านได้ทำให้กุมาริที่ยากจนน่าสงสารกลายเป็นแม่ของยักษ์เป็นแม่ของโลกจักกะตัมบา อย่างน้อยผู้เป็นแม่ก็ยังมียุทธวิธีของเธอบางส่วนเก็บซ่อนไว้ แต่พวกกุมาริที่ยากจนยิ่งกว่าผู้เป็นแม่ ก่อนอื่นพ่อได้ทำให้ผู้ที่ยากจนที่สุดมาเป็นนักธุรกิจและข้อตกลงที่ใหญ่ที่สุดคือการทำให้กุมาริที่ยากจนที่สุดเป็นจักกะตัมบา ลักขมี เทพเจ้าแห่งความมั่งคั่ง! จนถึงวันนี้ไม่ว่าใครบางคนจะเป็นมหาเศรษฐีมากแค่ไหน เขาก็ยังร้องขอความมั่งคั่งจากลักษมีอย่างแนบแน่นและกราบไหว้บูชาเธอ พ่อผู้เป็นพ่อคำเพชรพลอยมีความสุขเมื่อได้เห็นลูกๆนักธุรกิจของท่าน ด้วยการทำข้อตกลงนี้สำหรับหนึ่งชาติเกิด ลูกจะกลับมามั่งคั่งอย่างสม่ำเสมอและเต็มเปี่ยมเป็นเวลาหลายชาติเกิด บางคนที่ทำข้อตกลงธรรมดาไม่ว่าเขาจะเป็นนักธุรกิจที่ยิ่งใหญ่แค่ไหน เขาเพียงแค่ทำข้อตกลงเกี่ยวกับทรัพย์สินสมบัติและสินค้า มีเพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่ทำข้อตกลงของทรัพย์สินสมบัติ จิตใจ ร่างกาย และความสัมพันธ์ที่สูงส่ง ลูกเคยเห็นผู้ให้คนไหนเป็นเช่นนั้นหรือไม่? ลูกได้ทำข้อตกลงทั้งสี่ประเภทแล้วใช่หรือไม่? ร่างกายของลูกจะอยู่อย่างมีพละทานมัยดีเสมอ จิตใจของลูกจะอยู่อย่างมีความสุขเสมอ คลังสมบัติของความมั่งคั่งของลูกจะยังคงเต็มเปี่ยมอยู่เสมอ และจะมีความรักที่ไม่เห็นแก่ตัวในความสัมพันธ์ของลูก ลูกมีการรับประกันนี้ ทุกวันนี้ผู้คนให้การรับประกันสำหรับสิ่งที่มีค่า อย่างมากที่สุดพวกเขาจะให้การรับประกันห้าปีหรือสิบปี แล้วพวกเขาจะทำอะไรอีก? แต่พ่อ พ่อคำเพชรให้การรับประกันยาวนานเท่าใด? ท่านให้การรับประกันหลายชาติเกิดแก่ลูก ไม่มีแม่แต่หนึ่งในสี่ที่ขาดหายไป แม้ว่าลูกจะเป็นผู้รับใช้ของปางประชา ในกรณีนั้นลูกก็จะได้รับทั้งสี่สิ่งนี้จนกระทั่งชาติสุดท้ายของลูก นั่นคือจนถึงตอนสิ้นสุดของยุคเงิน ลูกเคยทำข้อตกลงเช่นนี้หรือไม่? ตอนนี้ลูกได้ทำข้อตกลงนี้แล้วใช่หรือไม่? ลูกทำข้อตกลงที่มั่นคงหรือยังไม่มั่นคงนัก? ลูกได้ทำข้อตกลงที่ราคาถูกลงมากกับพระเจ้า ลูกให้อะไรกับท่าน? ลูกให้สิ่งใดที่เป็นประโยชน์กับท่านหรือไม่?

ผู้คนจากต่างประเทศมักส่งสัญลักษณ์รูปหัวใจให้บัพดาตาเสมอ พวกเขาเขียนจดหมายของพวกเขาเป็นรูปของหัวใจ พวกเขาส่งหัวใจเป็นของขวัญ นั่นคือลูกได้ให้หัวใจใช่ไหม แต่ลูกให้หัวใจแบบไหน? หัวใจดวงหนึ่งที่แตกสลายเป็นหลายเสี่ยง แม่พ่อลูกป่าเป็นรายการที่ยาวมาก หากลูกทำรายการเครื่องญาติในยุคเหล็กจะเป็นรายการที่ยาวมาก ประการแรกลูกมอบหัวใจให้แก่ญาติพี่น้อง ประการที่สองลูกมอบหัวใจให้กับทรัพย์สินสมบัติ... มีกี่สิ่งและกี่คนที่หัวใจลูกยึดติดอยู่? ลูกให้หัวใจของลูกยึดติดกับสิ่งเหล่านั้นและทำให้หัวใจแตกสลายเป็นเสี่ยงๆ พ่อได้นำหัวใจที่แตกเป็นเสี่ยงๆกลับมารวมกันอีกครั้ง ดังนั้นลูกให้และได้รับอะไร? และวิธีการทำข้อตกลงนี้ง่ายดายมากเช่นกัน เป็นข้อตกลงเพียงหนึ่งวินาที คำว่า “บาบา” คือวิธีการ เป็นวิธีการของคำเพียงคำเดียว ใช้เวลานานแค่ไหน? ลูกเพียงแค่พูด “บาบา” จากหัวใจของลูก และข้อตกลงก็ถูกทำขึ้นในหนึ่งวินาที เป็นวิธีที่ง่ายมาก ข้อตกลงที่ง่ายดายเช่นนี้ไม่สามารถทำได้ในยุคอื่นๆ มีเพียงในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น ดังนั้นบัพดาตาได้เห็นใบหน้าและภาพลักษณ์ของนักธุรกิจ เมื่อเปรียบเทียบกับโลกแล้ว ลูกทั้งหมดล้วนไร้เดียงสา อย่างไรก็ตามเป็นลูกผู้ไร้เดียงสาที่สร้างความมหัศจรรย์ ลูกฉลาดในการทำข้อตกลงนี้ใช่หรือไม่? หลังจากสะสมความมั่งคั่งแล้ว คนที่ร่ำรวยและมีความสำคัญในปัจจุบันจมอยู่กับปัญหาในการดูแลความมั่งคั่งของตน จมอยู่กับปัญหานั้นพวกเขา พวกเขาไม่มีเวลามารับรู้ถึงพ่อ เวลาของพวกเขาเสียไปเพียงแค่กับการปกป้องตนเองและเงินของพวกเขา แม้ว่าพวกเขาจะเป็นจักรพรรดิ พวกเขาเป็นจักรพรรดิด้วยความกังวล เพราะอย่างไรก็ตามเงินที่หามาได้นั้นก็เป็นเงินที่ไม่ซื่อสัตย์สุจริต ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงเป็นจักรพรรดิที่มีความวิตกกังวล ในขณะที่ลูกภายนอกนั้นไม่มีแม่แต่เปลือก(หนึ่งสตางค์) แต่ลูกเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล แม้ว่าลูกจะเป็นขอทาน แต่ลูกก็เป็นจักรพรรดิ ลูกใช้คิดพจน์อะไรในตอนเริ่มต้น? ขอทานเป็นเจ้าชาย ลูกเป็นจักรพรรดิในตอนนี้อย่างไรและเป็นจักรพรรดิในอนาคตด้วย เมื่อเทียบกับคนที่มีบุคลิกภาพที่มั่งคั่ง

อันดับหนึ่งในปัจจุบันนี้ แม้แต่ปวงประชาในตอนปลายของยุคเงินยังมั่งคั่งมากกว่า ลองคิดถึงจำนวนประชากรในทุกวันนี้ มีความมั่งคั่งจำนวนเท่าเดิม และในความเป็นจริงทรัพย์สินสมบัติที่ถูกฝังไว้ก็จะปรากฏออกมาเช่นกัน ทรัพย์สินสมบัติจะถูกแจกจ่ายไปตามจำนวนประชากร แล้วปวงประชาที่นั่นจะเป็นเช่นไร? ถ้าเรามองในแง่เหล่านี้จะมีความมั่งคั่งมากมายแค่ไหน แม้แต่ปวงประชาก็ไม่ขาดสิ่งใด ดังนั้นพวกเขาคือจักรพรรดิใช่หรือไม่? จักรพรรดิไม่ได้หมายความว่าพวกเขาจะต้องนั่งบนบัลลังก์ จักรพรรดิหมายถึงผู้ที่เต็มเปี่ยม ผู้ที่ไม่ขาดสิ่งใด ผู้ที่ไม่มีสิ่งใดขาดหายไป ดังนั้นลูกได้ทำข้อตกลงเช่นนั้นแล้วหรือยัง? หรือลูกกำลังทำมันอยู่หรือไม่? หรือลูกยังคงคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้อยู่? บางครั้งเมื่อลูกได้รับบางสิ่งที่ดีมากและราคาถูกมาก ลูกก็จะจมอยู่ในความสับสนที่สงสัยว่ามันจะดีหรือไม่? ลูกไม่ได้จมอยู่กับความสับสนเช่นนั้นใช่ไหม? ผู้ที่อยู่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาทำสิ่งที่ง่ายให้ยากที่ทำให้ทุกคนหัวหมุน แม้กระทั่งตอนนี้พวกเขายังคงมองหาพ่อในรูปแบบเดียวกันนั้น พวกเขาทำเรื่องเล็กให้กลายเป็นเรื่องใหญ่ ด้วยเหตุนี้พวกเขาก็จมอยู่ในความสับสน พวกเขาได้แสดงวิธีการที่ยืดเยื้อและซับซ้อนในการค้นหาพระเจ้าผู้ส่งลงเหนือสิ่งใด ในขณะที่คิดถึงสิ่งนั้น ดวงวิญญาณที่เลื่อมใสศรัทธายังคงติดกับอยู่ในความสับสนนั้น พระเจ้ามาเพื่อให้ผลของความรักและศรัทธา แต่เพราะความสับสนนี้ ดวงวิญญาณผู้เลื่อมใสศรัทธาจึงยังคงยุ่งอยู่กับการให้น้ำกับใบไม้ทุกใบ ไม่ว่าลูกจะให้สำส่นแก่พวกเขามากแค่ไหน พวกเขาพูดอะไร? ช่างเป็นพระเจ้าที่สูงส่งเช่นนี้ สำหรับท่านที่จะมาที่นี้อย่างง่ายดายนั้นเป็นไปได้ไหม? ดังนั้นพ่อจึงยิ้ม เพราะผู้ที่รู้จักกันดีในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาหรือเพื่อความมั่งคั่งของพวกเขาหรือไม่ว่าจะมีอาชีพอะไรก็ตาม ทั้งหมดต่างก็ยุ่งอยู่กับงานของตนเอง ในขณะที่ลูกดวงวิญญาณธรรมดาได้ทำข้อตกลงกับพ่อ ลูกพันดาวสได้ทำข้อตกลงที่มั่นคงใช่หรือไม่? ดับเบิลพอร์เรเนอร์มีความฉลาดในการทำข้อตกลง ทุกคนได้ทำข้อตกลง แต่ทุกสิ่งตามลำดับกันไป พ่อได้ให้ทรัพย์สินสมบัติแก่ทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน เพราะท่านคือมหาสมุทรที่ไม่มีที่สิ้นสุด ไม่จำเป็นสำหรับพ่อที่จะทำให้ทุกสิ่งตามลำดับกันไป

ดวงวิญญาณที่กำลังทำงานที่มุ่งไปสู่การทำลายล้างในปัจจุบันนี้พูดว่ามีการเตรียมวัสดุมากมายสำหรับการทำลายล้างที่พวกเขาสามารถทำลายหลายโลกมากมายเช่นโลกนี้ พ่อพูดว่า ท่านมีสมบัติมากมายที่แม้ว่าดวงวิญญาณทั้งหมดในโลกจะกลับมารู้คิดเหมือนลูกดวงวิญญาณและทำข้อตกลงและประกาศสิทธิในทุกสิ่ง ถึงอย่างนั้นสมบัติเหล่านั้นก็ไม่มีที่สิ้นสุด หากมีดวงวิญญาณมากมายหลายล้านที่มากกว่าจำนวนดวงวิญญาณบราห์มินาพวกเขาก็สามารถประกาศสิทธิในทุกสิ่งได้เช่นกัน ท่านก็มีสมบัติที่ไม่มีที่สิ้นสุดเช่นนี้ อย่างไรก็ตาม ผู้ที่รับตามลำดับกันไป มีเพียงผู้ที่กล้าหาญเพียงไม่กี่คนที่ปรากฏตัวที่จะทำข้อตกลงด้วยหัวใจที่เปิดกว้าง ด้วยเหตุนี้ลูกประกาศทั้งสองประเภทจึงได้รับการกราบไหว้บูชา มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างเพชรพลอยทั้ง 8 และลำดับสุดท้ายของ 16000 มีความแตกต่างกันอย่างมาก ลูกทั้งหมดเหมือนกันในการทำข้อตกลง ดวงวิญญาณอันดับสุดท้ายพูดว่า “บาบา” และดวงวิญญาณอันดับแรกก็พูดว่า “บาบา” ไม่มีความแตกต่างในคำที่พวกเขาใช้ วิธีการทำข้อตกลงก็เหมือนกัน และผู้ประทานที่ให้แก่กัน ไม่ว่าจะเป็นสมบัติแห่งความรู้หรือสมบัติแห่งพลัง สมบัติในยุคนั้นพบกันทั้งหมดที่ลูกรู้จัก ทุกคนได้รับเหมือนกัน ไม่ใช่ว่าบาบาจะให้พลังทั้งหมดกับใครบางคนและให้อีกคนเพียงพลังเดียว หรือท่านให้คุณธรรมเดียวกับบางคน และให้คุณธรรมทั้งหมดกับอีกคน ไม่มีความแตกต่างกัน สมญาของทุกคนก็เหมือนกัน: ผู้ที่รู้ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบคือตรีกาลดาซี และนายผู้ทรงอำนาจ ไม่ใช่ว่าใครบางคนเป็นผู้ทรงอำนาจที่มีทุกพลัง และบางคนมีเพียงบางพลัง ไม่เลย ลูกทั้งหมดถูกเรียกว่าดวงวิญญาณเทพที่จะกลับมาเติมไปด้วยทุกคุณธรรม ทุกคนได้ชื่อว่าเป็นภาพลักษณ์แห่งคุณธรรม ทุกคนมีคลังสมบัติทั้งหมด บางคนศึกษาความรู้ขึ้นมาเพียงเดือนเดียวก็พูดถึงสมบัติแห่งความรู้ที่เหมือนกับผู้ที่อยู่ในความรู้ขึ้นมา 50 ปี หากลูกถูกบอกให้บรรยายเกี่ยวกับคุณธรรมแต่ละคุณธรรมหรือพลังแต่ละพลัง ลูกสามารถให้การบรรยายที่ดีมาก เป็นเพราะลูกมีสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาที่ลูกสามารถทำสิ่งนี้ได้ ดังนั้นทุกคนมีสมบัติ แต่อะไรคือความแตกต่าง? นักธุรกิจอันดับหนึ่งใช้สมบัติทั้งหมดเพื่อตนเองโดยการไถ่ตรองเพื่อตนเอง เขาจึงมีประสบการณ์ของอำนาจแห่งประสบการณ์นั้นแล้วจึงแบ่งปันประสบการณ์นั้นให้กับผู้อื่น การใช้สมบัติหมายถึงการเพิ่มขึ้น ในด้านหนึ่งคือคนที่พูดถึงสมบัติ แต่อีกด้านหนึ่งคือคนที่ไถ่ตรองสิ่งเหล่านั้น เนื่องจากมีประสบการณ์ผู้ที่ไถ่ตรองจึงสามารถทำให้ผู้อื่นมีประสบการณ์ด้วย ส่วนผู้ที่เพียงแต่พูดความรู้ พวกเขาทำให้ผู้อื่นเป็นเพียงผู้ที่พูดความรู้เท่านั้น พวกเขาเฝ้าแต่สรรเสริญสิ่งนี้แต่จะไม่มีประสบการณ์ พวกเขาเองจะไม่กลับมายิ่งใหญ่ แต่จะกลายเป็นเพียงผู้ร้องเพลงสรรเสริญเท่านั้น

ดังนั้นอันดับหนึ่งหมายถึงการมีประสบการณ์ในสมบัติด้วยพลังของการไถ่ตรองและทำให้ผู้อื่นมีประสบการณ์ นั่นคือเป็นผู้ที่ทำให้ผู้อื่นมั่งคั่งด้วยเช่นกัน ด้วยเหตุนี้สมบัติของพวกเขาจึงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆและด้วยการใช้สมบัติเหล่านั้นเพื่อตนเอง และผู้อื่นตามเวลา พวกเขาจึงเป็นตัวแห่งความสำเร็จอยู่เสมอ ผู้ที่เพียงแต่พูดถึงคลังสมบัตินั้นไม่สามารถทำให้ผู้อื่นมั่งคั่ง

ได้ และไม่สามารถใช้เวลา พลัง คุณธรรมหรือความรู้ที่เขาควรถูกใช้เพื่อตนเองตามเวลา ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงไม่สามารถสัมผัสกับความสุขของการเป็นตัวตนที่เต็มไปด้วยสมบัติทั้งหมดและพวกเขาไม่สามารถรู้สึกได้ว่าพวกเขาเองกำลังให้ในฐานะที่เป็นผู้ให้ ในขณะที่มีความมั่งคั่งพวกเขาก็ไม่สามารถสัมผัสกับความสุขของความมั่งคั่งนั้นได้ ในขณะที่มีพลังพวกเขาไม่สามารถจะได้รับความสำเร็จในเวลานั้นและด้วยพลังนั้น ในขณะที่มีคุณธรรมพวกเขาไม่สามารถใช้คุณธรรมเหล่านั้นได้ในเวลาที่เหมาะสม พวกเขาเพียงแต่พูดถึงสิ่งเหล่านั้นเท่านั้น ทุกคนมีความมั่งคั่ง แต่ความสุขของความมั่งคั่งนั้นจะสัมผัสได้เมื่อใช้ในเวลาที่ถูกต้องเท่านั้น ทุกวันนี้ผู้ที่สมบัติที่สูญสลาย- บ้างอยู่ในธนาคารของเขา บ้างก็เก็บไว้ในตู้หรือ บ้างก็เก็บอยู่ใต้ที่นอน จะไม่ใช้มันเองและไม่อนุญาตให้คนอื่นใช้ สมบัติเหล่านั้นจะไม่เป็นประโยชน์ต่อตัวเขาเองและจะไม่ให้ผู้อื่นได้รับประโยชน์จากสิ่งนั้น ดังนั้นในขณะที่มีสมบัตินั้น พวกเขาไม่ได้รับความสุขจากสมบัติเหล่านั้นใช่หรือไม่? มันจะยังคงอยู่ได้เหมือนของพวกเขาล้วนแล้วตัวพวกเขาเองก็จากไป ดังนั้นเพียงแต่พูดถึงสมบัตินี้ก็หมายความว่าไม่ได้ใช้มัน คนเช่นนั้นจะถูกมองว่าเป็นคนยากจนเสมอ หากไม่ได้ใช้สมบัติเหล่านั้นเพื่อตนเองหรือผู้อื่นในเวลาที่เหมาะสม ถ้าเพียงแต่เก็บไว้ในสตึปัญญา ลูกก็จะไม่สามารถอยู่ในความซาบซึ้งและความสุขของสมบัติที่ไม่สูญสลายได้และลูกจะไม่สามารถให้กับผู้อื่นได้ แล้วลูกก็เคลื่อนต่อไปโดยวิธีการ “ฉันจะทำอะไรได้? ฉันจะทำมันได้อย่างไร?” ด้วยเหตุนี้ลูกประจำทั้งสองจึงถูกสร้างขึ้น มีทั้งผู้ที่ไตร่ตรองและผู้ที่พูดถึงเกี่ยวกับสิ่งนี้ ดังนั้นลูกเป็นนักธุรกิจไหน? ผู้ที่เป็นอันดับหนึ่งหรืออันดับสอง? เงื่อนไขที่ให้สมบัติเหล่านี้คือ ยิ่งลูกให้สมบัตินี้กับผู้อื่นและใช้สมบัตินี้ในงานมากแค่ไหน สมบัตินี้ก็จะเพิ่มขึ้นมากเท่านั้น นี่คือการขยายตัว ในเรื่องนี้เนื่องจากการไม่ใช้วิธีการที่ถูกต้องจึงไม่มีความก้าวหน้าในตนเองหรือในการรับใช้ผู้อื่น บาบามาไม่ได้พูดถึงการเพิ่มจำนวน แต่พูดถึงการเติบโตในการทำให้ผู้อื่นเพียบพร้อมสมบูรณ์ นักเรียนมากมายถูกนับเข้ามาภายในจำนวน แต่แม้กระทั่งเวลานี้พวกเขายังคงพูดว่า “ฉันไม่เข้าใจว่าโยคะคืออะไร?” หรือ “ฉันจะจดจำพอได้อย่างไร?” เวลานี้พวกเขาไม่มีพลังเช่นนั้น พวกเขาอยู่ในแถวของนักเรียน ชื่อของพวกเขาอยู่ในทะเบียน แต่พวกเขาไม่ได้กลับมามั่งคั่งใช่หรือไม่? พวกเขาก็ตกต่อไป บางครั้งพวกเขาไปหาครูของพวกเขาและขอความช่วยเหลือ บางครั้งพวกเขามีการสนทนาจากใจถึงใจกับพ่อว่า “ช่วยลูกด้วย” ดังนั้นพวกเขายังไม่เต็มเปี่ยมใช่หรือไม่? ผู้ที่เพิ่มความมั่งคั่งของพวกเขาด้วยพลังของการไตร่ตรองนี้สามารถทำให้ผู้อื่นเพิ่มความมั่งคั่งของพวกเขาได้ พลังในการไตร่ตรองหมายถึงการเพิ่มความมั่งคั่ง ดังนั้นจงประสบความสุขของการเป็นผู้ที่มั่งคั่ง สัมผัสกับความสุขของความมั่งคั่ง ลูกเข้าใจไหม? พลังของการไตร่ตรองมีความสำคัญมาก ลูกได้รับสัญญาณเล็กน้อยแล้ว บาบ่าจะบอกลูกเพิ่มเติมถึงความสำคัญพลังในการไตร่ตรองในภายหลัง บาบ่ายังคงให้งานลูกเพื่อตรวจสอบตนเอง บาบ่าไม่ต้องการให้ลูกพูดเมื่อผลได้ประกาศออกมาว่า ลูกไม่รู้เรื่องนี้ที่บิดาไม่ได้บอกลูกเกี่ยวกับเรื่องนี้” ด้วยเหตุนี้บาบ่ายังคงบอกบางสิ่งบางอย่างกับลูกทุกวัน การตรวจสอบหมายถึงการเปลี่ยนแปลง อัชะ

ถึงดวงวิญญาณนักธุรกิจที่สูงส่งทั้งหมด ถึงลูกที่มีสติปัญญาที่ใหญ่และกว้างไกลที่ใช้สมบัติทั้งหมดของพวกเขาในเวลาที่ถูกต้อง ถึงลูกๆผู้มีอำนาจแห่งประสบการณ์และผู้มีประสบการณ์ว่าตนเองเต็มเปี่ยมและทำให้ผู้อื่นได้รับประสบการณ์ที่เต็มเปี่ยม ด้วยความระลึกถึงถึงและนมัสตจากบิดาผู้ทรงอำนาจ

บิดาพบกลุ่ม (โซนตะวันออก)

ดวงอาทิตย์ขึ้นทางตะวันออก ดังนั้นโซนตะวันออกหมายถึงดวงอาทิตย์แห่งความรู้ที่ขึ้นอยู่เสมอ ผู้ที่อยู่ในโซนตะวันออกหมายถึงผู้ที่นำดวงวิญญาณไปสู่ความสว่างด้วยแสงของพระอาทิตย์แห่งความรู้ผู้ที่ปิดปากความมืด งานของพระอาทิตย์คือการจบสิ้นความมืด ดังนั้นลูกทั้งหมดคือนายพระอาทิตย์แห่งความรู้ นั่นคือลูกคือผู้ที่จบสิ้นความไม่รู้ในทุกหนแห่งใช่หรือไม่? ลูกทั้งหมดอยู่กับการทำงานรับใช้ใช่หรือไม่? หรือลูกติดกับอยู่ในความซับซ้อนของสถานการณ์ของลูกเองและสถานการณ์ของครอบครัวของลูก? งานของพระอาทิตย์คือการอยู่อย่างไม่วางเว้นในการให้แสงสว่าง ไม่ว่าจะเป็นในครอบครัวหรือในความสัมพันธ์อื่นๆ หรือเมื่อสถานการณ์ใดๆเกิดขึ้นเบื้องหน้าลูก ลูกผู้เป็นพระอาทิตย์ไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่ต้องทำงานของการให้แสงสว่าง ดังนั้นลูกคือเจ้าสุริยะแห่งความรู้หรือบางครั้งลูกจมอยู่กับปัญหาหรือไม่? หน้าที่แรกคือการให้แสงสว่างแห่งความรู้ เมื่อลูกมีการตระหนักรู้ด้วยความสัมพันธ์กับพระเจ้า ลูกต้องทำให้ดวงวิญญาณที่อยู่ในสายใยกับลูกและในครอบครัวของลูกสูงส่ง แล้วงานรับใช้นี้จะเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ ที่ใดที่ลูกทำทุกสิ่งในนามของพระเจ้า ความสัมพันธ์ทั้งหมดจะประสบความสำเร็จและง่ายดาย เมื่อลูกมีความรู้สึกลูกกำลังทำทุกสิ่งในนามของพระเจ้า ก็จะมีความเป็นหนึ่งเดียวกันและมีความรักที่แท้จริงสำหรับครอบครัวโดยอัตโนมัติ ดังนั้นครอบครัวจึงสูงส่งและการปฏิสัมพันธ์ของลูกกับครอบครัวก็สูงส่งด้วย การทำบางสิ่งในนามของพระเจ้าไม่ได้ทำให้ลูกก้าวออกไปจากปฏิสัมพันธ์อื่นๆ ด้วยการไม่วางเว้นในการทำบางสิ่งในนามของพระเจ้า ลูกจะได้รับการทำคุณในทุกสิ่งที่ลูกทำเพื่อครอบครัวและใน

ปฏิสัมพันธ์อื่นของลูก ดังนั้นจึงเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างสม่ำเสมอโดยการทำทุกสิ่งในนามของพระเจ้า พวกเขาแสดงให้เห็นดวงอาทิตย์เป็นสัญลักษณ์ของผู้มาจากเนปาล ในบรรดาราช ราชแห่งสุริยวงศ์เป็นที่รู้จักกันดี พวกเขาได้รับการพิจารณาว่าสูงส่ง ดังนั้นลูกก็เป็นนายของพระอาทิตย์แห่งความรู้ ผู้ให้แสงสว่างแก่ผู้อื่นเช่นกัน อ้อชะ

พร: : ขอให้ลูกทำการกระทำให้เป็นการกระทำที่พิเศษในยุคบรรจบพบกันและกลับมาสมบูรณ์พร้อมสืบทอดองศาเต็ม

ยุคบรรจบพบกันเป็นยุคที่จะเปิดเผยความสามารถพิเศษของลูก ทุกการกระทำและทุกคุณธรรมของผู้ที่ทำการกระทำเป็นเหมือนความสามารถพิเศษได้รับการยกย่อง ความสมบูรณ์พร้อมสืบทอดองศาเต็มหมายถึงทุกกิจกรรมของลูกมองเห็นได้ว่าเป็นความสามารถพิเศษ: นี่คือนี่ของสภาพของความสมบูรณ์พร้อมในรูปสัณฐานลูกได้เห็นคุณสมบัติพิเศษของบาบาในวิธีการพูดการเดิน ฯลฯของท่าน ดังนั้นนั่นก็เป็นศิลปะเช่นกัน ศิลปะของการนั่งลงและการลุกขึ้น ศิลปะของการมองเห็น ศิลปะของการเดิน มีเอกลักษณ์และความพิเศษในทุกสิ่ง ดังนั้นจงทำตามพ่อในลักษณะเดียวกันและเต็มไปด้วยศิลปะทั้งสืบทอดประการ

คติพจน์: คนที่มีพลังคือคนที่แยกแยะบางสิ่งได้ในทันทีและตัดสินใจได้ในทันที

*** โอม ขานต์ ***